

325

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 listopada 1945 r.

o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 379) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 781) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie każdej grupy (z wyjątkiem pierwszej) 3 szczeble, według następującej tabeli:

Kwota uposażenia miesięcznego w złotych

Grupa uposażenia	w szczeblu		
	a	b	c
1	2.000	—	—
2	1.700	1.850	2.000
3	1.500	1.600	1.700
4	1.300	1.400	1.500
5	1.150	1.225	1.300
6	1.000	1.075	1.150
7	850	925	1.000
8	700	775	850
9	600	650	700
10	500	550	600
11	400	450	500
12	300	350	400

§ 3. (1) Pracownicy osiągają w obrębie grupy uposażenia wyższy szczebel co trzy lata, w ogólnych terminach posunięć do wyższego szczebla dnia 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

(2) Do czasu pozostawania w szczeblach nie zalicza się:

- okresów, których w myśl przepisów służbowych nie zalicza się do czasu służby,
- okresu, za który pracownik otrzymał ujemną ocenę kwalifikacji służbowej,
- czasu trwania skutków kary dyscyplinarnej.

Przy ustalaniu czasu pozostawania w szczeblach nie bierze się w rachubę czasu do trzech miesięcy, a czas powyżej trzech miesięcy liczy się za pół roku.

(3) Przy przyjęciu do służby w charakterze praktykanta lub przy pierwszym mianowaniu na stanowisko etatowe otrzymuje pracownik szczebel „a“ w przyznanej mu grupie uposażenia.

(4) W razie przyznania wyższej grupy uposażenia otrzymuje pracownik w wyższej grupie szczebel bezpośrednio wyższy pod względem wysokości uposażenia od szczebla, posiadanego w grupie przed przyznaniem wyższego uposażenia, przy zastosowaniu przepisu o ustaleniu czasu pozostawania w szczeblach.

(5) W razie obniżenia grupy uposażenia pracownik zachowuje w niższej grupie szczebel oznaczony tą samą literą alfabetu, którą był oznaczony szczebel, posiadany przez niego w grupie uposażenia przed jej obniżeniem, przy czym czas pozostawania w szczeblu w grupie uposażenia przed jej obniżeniem zalicza mu się do czasu pozostawania w szczeblu w niższej grupie.

§ 4. (1) Pracownicy, którym właściwa władza powierzyła pełnienie obowiązków na stanowisku, do którego jest przywiązana grupa uposażenia wyższa od grupy przez nich posiadanej, mogą otrzymać dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy pomiędzy posiadaną a niższą grupą uposażenia, przywiązaną do stanowiska, na którym powierzono im pełnienie obowiązków, jeżeli nie zostanie przyznana im wyższa grupa uposażenia.

(2) Przy ustalaniu dodatku wyrównawczego uwzględnia się szczebel osiągnięty przez pracowników w posiadanej przez nich grupie uposażenia oraz bezpośrednio wyższy od tego szczebla co do wysokości uposażenia szczebel w grupie, do której przysługują dodatek wyrównawczy.

(3) W razie przyznania wyższej grupy uposażenia dodatek wyrównawczy odpada lub zostaje odpowiednio zmniejszony.

§ 5. Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu określa miejscowości, w których pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przysługują dodatki lokalny oraz ustala wysokość tego dodatku.

§ 6. (1) Ustanawia się dodatek rodzinny w wysokości 100 zł miesięcznie na każdego członka rodziny pracownika.

2) Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu pracownika: małżonka, dzieci ślubne, nieślubne, przysposobione i pasterków w wieku do lat 14, a jeżeli uczęszczają do szkół — do czasu ukończenia szkoły, lecz tylko do 24 lat, oraz dzieci zupełnie niezdolne do pracy bądź wskutek ułomności fizycznej lub umysłowej bądź wskutek nieuleczalnej choroby. Niezdolność do pracy winna być stwierdzona świadectwem komisji lekarskiej.

(3) W wyjątkowych przypadkach może właściwa władza przyznać pracownikowi dodatek rodzinny na dzieci innych rodziców, pozostające na pełnym utrzymaniu pracownika, jeżeli dzieci te są sierotami po ofiarach wojny i nie posiadają ani prawa do zaopatrzenia z funduszy publicznych, ani żadnych innych środków utrzymania.

§ 7. (1) Pracownikowi państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ służy prawo do jednego tylko uposażenia, jako wynagrod-

dzenia za ogół czynności połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

(2) Za spełnianie czynności dodatkowych, niezwiązanych ze stanowiskiem służbowym, może pracownik otrzymać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość określi Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 8. (1) Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” mianowanym na stanowiska kierownicze przysługuje dodatek funkcyjny. Przepis ten stosuje się także do pracowników, pełniących obowiązki przywiązane do stanowisk kierowniczych.

(2) Pracownikom, pełniącym obowiązki kierownicze zastępczo, podczas urlopu wypoczynkowego kierowników nie przysługuje dodatek funkcyjny.

(3) Równocześnie można otrzymać tylko jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu tytułu do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych uprawnionemu służy prawo wyboru.

(4) Dodatek funkcyjny nie należy się osobom, pozostającym w stanie nieczynnym i zawieszonym w pełnieniu służby. Dodatek funkcyjny nie przysługuje również pracownikom, nie pełniącym z jakiegokolwiek powodu, z wyjątkiem urlopu wypoczynkowego, co najmniej przez miesiąc obowiązków, przywiązanych do stanowiska kierowniczego.

(5) Stanowiska kierownicze i wysokość dodatku funkcyjnego ustala Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 9. Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznaje pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” dodatki służbowe, uzasadnione szczególnymi właściwościami służby pocztowo-telefonicznej albo przyczyniające się do wydajności i racjonalizacji pracy.

§ 10. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” za wydatną pracę i osiągnięte oszczędności oraz wybitne zasługi w dziedzinie usprawnienia organizacji pracy mogą otrzymywać nagrody pieniężne i zapomogi, na których wypłatę wstawiane będą co roku odpowiednie kwoty do preliminarza budżetowego.

§ 11. Uposażenie, wypłacane na zasadzie rozporządzenia niniejszego, wolne jest od państwowego podatku dochodowego i opłaty emerytalnej. Wolne są również od podatku dochodowego i opłaty emerytalnej inne należności przewidziane w rozporządzeniu niniejszym.

§ 12. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów określi, w których działach służby państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” obowiązuje noszenie munduru oraz ustali, którym pracownikom przyznane będzie umundurowanie w naturze po cenach ulgowych.

§ 13. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe przysługują pracownikowi należności, które określi rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów w porozu-

mieniu z Ministrem Skarbu.

§ 14. (1) Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” może być udzielona w przypadkach zasługujących na uwzględnienie bezprocentowa zaliczka na uposażenie.

(2) Warunki przyznawania i spłaty zaliczek tudzież ich wysokość określi Minister Poczty i Telegrafów.

§ 15. (1) Pracownik i jego najbliższa rodzina mają prawo do opieki lekarskiej, której forma i rozmiary będą niegorsze niż dla innych pracowników państwowych.

(2) Do czasu wydania odrębnych przepisów przez Ministra Poczty i Telegrafów pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” będą mieli prawo do pomocy lekarskiej w zakresie i na zasadach ustalonych dla funkcjonariuszów państwowych lub innej formy pomocy lekarskiej.

§ 16. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i ich małżonkom przysługują ulgi w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi w zakresie i na zasadach, ustalonych dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 17. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów określi normy należności za mieszkania, zajmowane przez pracowników w budynkach, będących w zarządzie państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, oraz unormuje sprawę mieszkań służbowych.

§ 18. (1) Pracownicy zajmujący mieszkania służbowe obowiązani są na żądanie przełożonego z chwilą rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan spoczynku, jak w ogóle zmiany stosunku służbowego, z powodu którego przydział mieszkania nastąpił, opróżnić mieszkanie częściowo w ciągu dni 28 od dnia doręczenia im odpowiedniego wezwania władzy, a całkowicie — w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia tego wezwania.

(2) Przy dobrowolnym wystąpieniu ze służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” całkowite opróżnienie mieszkania powinno nastąpić natychmiast.

(3) W razie nieopóżnienia mieszkania służbowego w oznaczonych terminach przełożonemu służy prawo zarządzić eksmisję z przydzielonego mieszkania w drodze administracyjnej, za pośrednictwem organów bezpieczeństwa publicznego.

§ 19. Prawo do uposażenia powstaje:

a) dla przyjętych do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, jeżeli faktyczne objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby, przyczym uposażenie za czas do pierwszego dnia najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości po 1/30 części uposażenia miesięcznego. Przepis ten dotyczy także ponownego powołania emeryta do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, który powinien jednak za

ten czas i w takim samym stosunku zwrócić Skarbowi Państwa pobrane do końca miesiąca zaopatrzenie emerytalne,

b) w pozostałych przypadkach — z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu mianowania (awansu) lub po dniu powstania warunków, uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu) albo zmiany warunków nie zbiega się z terminem płatności uposażenia. W razie jednak zmiany miejsca służbowego, pociągającego za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu przysługuje od dnia pierwszego miesiąca kalendarzowego, następującego po zwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych.

§ 20. Prawo do uposażenia gaśnie:

a) w razie śmierci pracownika — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła,

b) w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy faktycznie ustał. Przepis ten nie dotyczy jednak osób, które samowolnie opuściły służbę w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, gdyż winny one zwrócić Skarbowi Państwa odpowiednią część uposażenia za dni nieprzesłużone, obliczoną według zasad określonych w § 19 lit. a).

§ 21. (1) Pracownik traci prawo do uposażenia za czas:

a) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie,

b) odbywania kary pozbawienia wolności.

(2) W obu przypadkach kwotę pobraną potrąca się przy najbliższej wypłacie uposażenia.

(3) Kierownik organu bezpośrednio podległego Ministrowi Poczty i Telegrafów może w przypadkach zasługujących na uwzględnienie przyznać rodzinie pracownika, odbywającego karę pozbawienia wolności, zasiłek na utrzymanie do wysokości, nie przekraczającej połowy uposażenia pracownika.

§ 22. Uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” płatne jest w terminie, ustalonym dla wypłaty uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

§ 23. (1) W czasie pełnienia obowiązkowej służby wojskowej pracownik traci od najbliższego terminu płatności prawo do uposażenia z tytułu służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”. Po powrocie ze służby wojskowej do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” służy mu prawo do uposażenia od dnia faktycznego objęcia służby według zasad określonych w § 19 lit. a).

(2) W czasie odbywania okresowych ćwiczeń wojskowych pracownik otrzymuje uposażenie z tytułu służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

(3) Pracownik, powołany do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub ze względu na bezpieczeństwo Państwa, otrzymuje uposażenie określone dla powołanych do służby wojskowej podczas mo-

bilizacji a nadto, jeżeli jego uposażenie z tytułu służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” jest wyższe od uposażenia wojskowego, otrzymuje od państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” różnicę do wysokości uposażenia w służbie państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” z uwzględnieniem każdorazowych zmian, zachodzących w uposażeniu w służbie w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i w służbie wojskowej.

§ 24. (1) W razie dostania się pracownika do niewoli albo zaginięcia na terenie działań wojennych prawo jego do uposażenia ulega zawieszeniu w całości aż do jego powrotu. O ile jednak pozostający w niewoli (zaginiony) pozostawił rodzinę, zawieszeniu ulega tylko połowa uposażenia zaś drugą połowę należy wypłacać rodzinie, mianowicie żonie i dzieciom, jeżeli pozostający w niewoli (zaginiony) jest ich jedynym żywicielem.

(2) Jeżeli okoliczności towarzyszące dostaniu się do niewoli wskazują na to, że czyn ten popełniono rozmyślnie, zawiesza się również prawo do uposażenia pobieranego przez rodzinę.

(3) Po powrocie pracownika i po stwierdzeniu, że dostał się on do niewoli albo zaginął bez własnej winy, otrzymuje on za cały czas niewoli (zaginięcia) uposażenie, które uległo zawieszeniu z potrąceniem ewentualnych zaliczek w czasie niewoli (zaginięcia) i kwot uposażenia, wypłacanego jego rodzinie w czasie niewoli (zaginięcia).

(4) Gdy pracownik, który zaginął na terenie działań wojennych, nie odnajdzie się najpóźniej w ciągu roku od chwili ratyfikacji pokoju, rodzina zaginionego traci prawo do uposażenia, otrzymuje natomiast tymczasowe zaopatrzenie w myśl obowiązujących ustaw.

§ 25. W razie śmierci pracownika przysądza się osobie, która poniesie koszty pogrzebu, pośmiertne, jako zwrot tych kosztów przy czym:

a) jeżeli koszty pogrzebu ponoszą: żona, albo dzieci lub rodzina, przysądza się na pokrycie tych kosztów ryczałt w wysokości 3-miesięcznego ostatnio pobranego przez zmarłego uposażenia,

b) jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba, przysądza się jej zwrot kosztów rzeczywiście poniesionych i udowodnionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w lit. a) o ile zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

§ 26. (1) Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

a) przepisów ustawy,

b) tytułów egzekucji sądowej zaopatrzonych klauzulą wykonalności,

c) zarządzeń właściwych władz administracyjnych lub kierowników organów państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

(2) Na podstawie zarządzeń, o których mowa w ust. (1) lit. c) potrącenia mogą być dokonywane jedynie w celu zaspokojenia roszczeń państwowego

przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ z tytułu stosunku służbowego oraz Skarbu Państwa z tytułu należności i danin. Roszczeniom tym służy bez względu na czas ich powstania pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi roszczeniami; wyjątek stanowią roszczenia o alimenty, które winny być traktowane na równi z roszczeniami państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ i Skarbu Państwa.

(3) Co do dopuszczalności i wysokości potrąceń należy stosować przepisy, dotyczące egzekucji sądowej i administracyjnej. Nie dotyczy to rat zaliczek na uposażenie oraz opłat za świadczenia w naturze, które potrąca się w pełnej wysokości, niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

§ 27. (1) Roszczenia pracowników do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ lub do Skarbu Państwa, wynikające z tytułu uposażenia, przedawniają się po upływie lat 3 od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego, wynikające zaś z innych należności, określonych na podstawie rozporządzenia niniejszego po upływie trzech miesięcy od dnia powstania tytułu do tych należności.

(2) Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność, przewidzianą przez pracownika w celu ustalenia lub dochodzenia wierzytelności u władzy asygnującej uposażenie.

§ 28. (1) Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przeniesieni do służby w Ministerstwie Poczt i Telegrafów albo pracownicy tegoż Ministerstwa przeniesieni do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ otrzymują uposażenie, odpowiadające grupie uposażenia posiadanej przed przeniesieniem.

(2) Minister Poczt i Telegrafów określa, które grupy uposażenia państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ odpowiadają grupom uposażenia w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

§ 29. Uposażenie, określone niniejszym rozporządzeniem, otrzymują pracownicy, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byli pracownikami o charakterze publiczno-prawnym.

Jako początkowy szczebel dla wszystkich pracowników ustala się szczebel „a“ z terminem od 1 stycznia 1946 r.

§ 30. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ zostają zaszeregowani do nowej grupy uposażenia szczebel „a“, odpowiadającej cyfrowo grupie uposażenia dotychczas posiadanej.

§ 31. Pracownicy, otrzymujący do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy pomiędzy posiadaną grupą uposażenia a grupą przywiązaną do stanowiska, na którym właściwa władza powierzyła im pełnienie obowiązków, otrzymują dodatek wyrównawczy przy zastosowaniu przepisów § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 32. (1) W okresie trwania wyjątkowych wojennych warunków gospodarczych przyznaje się pracownikom dodatek gospodarczy w następujących wysokościach:

w grupach uposażenia	1— 4	1.000 zł	miesięcznie
„	5— 8	800 „	„
„	9—12	700 „	„

(2) Do dodatku gospodarczego stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia w sprawie uposażenia.

§ 33. Zasiłek wyrównawczy, przyznany pracownikom na podstawie § 28 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26), znosi się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1945 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26).

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Poczt i Telegrafów:

Tadeusz Kapeliński

326

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

wydane w porozumieniu z Ministrami: Oświaty, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 3 grudnia 1945 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 26 lutego 1926 r. do art. 2, 3 i 5 ustawy o mierniczych przysięgłych.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych z dnia 26 lutego 1926 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Reform Rolnych do

art. 2, 3 i 5 ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 203), zmienionym rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 364) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Powołuje się komisję egzaminacyjną w Warszawie, do której zadań należy stwier-